ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟΥ (τρίτο τμήμα)
της 11ης Μαΐου 2005 *

Στην υπόθεση Τ-390/03,

CM Capital Markets Holding SA, με έδρα τη Μαδρίτη (Ισπανία), εκπροσωπούμενη αρχικώς από τους N. Moya Fernández και J. Calderón Chavero και στη συνέχεια από τους Calderón Chavero και T. Villate Consonni, δικηγόρους,

προσφεύγουσα,

κατά

Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (ΓΕΕΑ), εκπροσωπούμενου από τους O. Montalto και I. de Medrano Caballero,

καθού,

* Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική.

αντίδικος κατά την ενώπιον του τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ διαδικασία:

Caja de Ahorros de Murcia, με έδρα τη Murcia (Ισπανία),

με αντικείμενο προσφυγή κατά της αποφάσεως του πρώτου τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ της 17ης Σεπτεμβρίου 2003 (υπόθεση R 244/2003-1), σχετικά με διαδικασία ανακοπής μεταξύ της CM Capital Markets Holding SA και της Caja de Ahorros de Murcia,

ΤΟ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ
(τρίτο τμήμα),

συγκείμενο από τους M. Jaeger, πρόεδρο, V. Tiili και O. Czúcz, δικαστές,

γραμματέας: B. Pastor, βοηθός γραμματέας,

έχοντας υπόψη το δικόγραφο της προσφυγής που κατατέθηκε στη Γραμματεία του Πρωτοδικείου στις 24 Νοεμβρίου 2003,

λαμβάνοντας υπόψη το υπόμνημα αντικρούσεως που κατατέθηκε στη Γραμματεία του Πρωτοδικείου στις 2 Απριλίου 2004,

κατόπιν της συνεδριάσεως της 28ης Οκτωβρίου 2004,

εκδίδει την ακόλουθη

Απόφαση

Ιστορικό της διαφοράς

1 Στις 7 Δεκεμβρίου 1999, η Caja de Ahorros de Murcia (στο εξής: αιτούσα) ζήτησε από το Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (στο εξής: Γραφείο), δυνάμει του κανονισμού (ΕΚ) 40/94 του Συμβουλίου, της 20ής Δεκεμβρίου 1993, για το κοινοτικό σήμα (ΕΕ 1994, L 11, σ. 1), όπως έχει τροποποιηθεί, την καταχώριση ως κοινοτικού σήματος ενός εικονιστικού σημείου το οποίο αποτελείται από ένα τετράγωνο χρώματος ερυθρού, επί του οποίου διαγράφεται μια κίτρινη γραμμή και απεικονίζονται με άσπρο χρώμα τα γράμματα «C» και «M», και το οποίο έχει ως εξής:

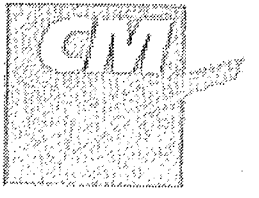

2 Η αίτηση αυτή υποβλήθηκε για προϊόντα και υπηρεσίες που υπάγονται στις κλάσεις 1 έως 42 κατά έννοια του Διακανονισμού της Νίκαιας σχετικά με την ταξινόμηση προϊόντων και υπηρεσιών όσον αφορά την καταχώριση σημάτων, της 15ης Ιουνίου 1957, όπως αναθεωρήθηκε και τροποποιήθηκε.

3 Στις 23 Οκτωβρίου 2000, η αίτηση καταχωρίσεως σήματος δημοσιεύθηκε στο *Δελτίο κοινοτικών σημάτων* υπ' αριθ. 84/2000.

4 Στις 23 Ιανουαρίου 2001, η CM Capital Markets Holding SA άσκησε ανακοπή κατά της καταχωρίσεως του αιτούμενου σήματος, στηριζόμενη στις υπ' αριθ. 2 000 040, 2 000 041, 2 000 042 και 2 000 043 ισπανικές καταχωρίσεις του ακόλουθου εικονιστικού σήματος (στο εξής: προγενέστερο σήμα), όσον αφορά υπηρεσίες των κλάσεων 35, 36, 38 και 42:

5 Η ανακοπή στηρίχθηκε σε όλες τις υπηρεσίες που προστατεύονται από το προγενέστερο σήμα και ασκήθηκε κατά ορισμένων από τα προϊόντα και τις υπηρεσίες που αφορά η αίτηση καταχωρίσεως κοινοτικού σήματος. Οι λόγοι που προβλήθηκαν ήταν οι προβλεπόμενοι από το άρθρο 8, παράγραφοι 1, στοιχεία α' και β', και 4, του κανονισμού 40/94.

6 Με απόφαση της 27ης Ιανουαρίου 2003, το τμήμα ανακοπών δέχθηκε εν μέρει την ανακοπή για τις υπηρεσίες που έκρινε πανομοιότυπες ή παρεμφερείς και συγκεκριμένα για τις εξής υπηρεσίες: «Διαχείριση εμπορικών υποθέσεων, διοίκηση επιχειρήσεων, εργασίες γραφείου», που υπάγονται στην κλάση 35, «Ασφάλειες, χρηματοπιστωτικές υποθέσεις, νομισματικές υποθέσεις, τραπεζικές υποθέσεις, κτηματομεσιτικές υποθέσεις», που υπάγονται στην κλάση 36, «Τηλεπικοινωνίες», που υπάγονται στην κλάση 38, και «Νομικές υπηρεσίες, υπηρεσίες επιστημονικής και βιομηχανικής έρευνας», που υπάγονται στην κλάση 42, με την αιτιολογία ότι υφίστατο, για το ισπανικό κοινό, κίνδυνος συγχύσεως όσον αφορά τις εν λόγω υπηρεσίες.

7 Στις 25 Μαρτίου 2003, η αιτούσα άσκησε προσφυγή κατά της αποφάσεως του τμήματος ανακοπών.

8 Με απόφαση της 17ης Σεπτεμβρίου 2003 (στο εξής: προσβαλλόμενη απόφαση), το πρώτο τμήμα προσφυγών δέχθηκε την προσφυγή και ακύρωσε την απόφαση του τμήματος ανακοπών. Το τμήμα προσφυγών έκρινε ότι δεν υφίστατο ομοιότητα μεταξύ των επίδικων σημείων και, κατά συνέπεια, δεν δέχθηκε την ύπαρξη κινδύνου συγχύσεως.

Αιτήματα των διαδίκων

9 Η προσφεύγουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο:

— να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση·

— κατά συνέπεια, να δεχθεί εξ ολοκλήρου την ανακοπή·

— να υποχρεώσει το τμήμα ανακοπών του Γραφείου να αρνηθεί την καταχώριση του επίδικου σήματος·

— να καταδικάσει το Γραφείο στα δικαστικά έξοδα.

10 Το Γραφείο ζητεί από το Πρωτοδικείο:

— να απορρίψει την προσφυγή ως αβάσιμη·

— να καταδικάσει την προσφεύγουσα στα δικαστικά έξοδα.

11 Κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση, η προσφεύγουσα παραιτήθηκε από το δεύτερο αίτημά της με το οποίο είχε ζητήσει να γίνει εξ ολοκλήρου δεκτή η ανακοπή.

Σκεπτικό

Επί του παραδεκτού των αιτημάτων της προσφεύγουσας

12 Με το τρίτο αίτημά της, η προσφεύγουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο να υποχρεώσει το τμήμα ανακοπών του Γραφείου να μη δεχθεί την καταχώριση του επίδικου σήματος. Η προσφεύγουσα ζητεί, κατ' ουσίαν, από το Πρωτοδικείο να διατάξει το Γραφείο να αρνηθεί την καταχώριση του αιτούμενου σήματος για τα εν λόγω προϊόντα και υπηρεσίες.

13 Συναφώς, επιβάλλεται να υπομνησθεί ότι, στο πλαίσιο προσφυγής ασκηθείσας ενώπιον του κοινοτικού δικαστή κατά αποφάσεως τμήματος προσφυγών του Γραφείου, το Γραφείο υποχρεούται, σύμφωνα με το άρθρο 63, παράγραφος 6, του κανονισμού 40/94, να λάβει τα αναγκαία μέτρα για την εκτέλεση της αποφάσεως. Κατά συνέπεια, το Πρωτοδικείο δεν μπορεί να απευθύνει διαταγές στο Γραφείο.

Πράγματι, στο Γραφείο εναπόκειται να συμμορφωθεί προς το διατακτικό και το αιτιολογικό της αποφάσεως του Πρωτοδικείου. Επομένως, το αίτημα με το οποίο η προσφεύγουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο να υποχρεώσει το τμήμα ανακοπών του Γραφείου να αρνηθεί την καταχώριση του επίδικου σήματος είναι απαράδεκτο [αποφάσεις του Πρωτοδικείου της 31ης Ιανουαρίου 2001, Τ-331/99, Mitsubishi HiTec Paper Bielefeld κατά ΓΕΕΑ (Giroform) Συλλογή 2001, II-433, σκέψη 33· της 23ης Οκτωβρίου 2002, Τ-388/00, Institut für Lernsysteme κατά ΓΕΕΑ — Educational Services (ELS), Συλλογή 2002, II-4301, σκέψη 19, και της 27ης Φεβρουαρίου 2002, Τ-34/00, Eurocool Logistik κατά ΓΕΕΑ (EUROCOOL), Συλλογή 2002, σ. II-683, σκέψη 12].

Επί της ουσίας

14 Η προσφεύγουσα προβάλλει ένα μοναδικό λόγο, ο οποίος αντλείται από παράβαση του άρθρου 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 40/94.

Επιχειρήματα των διαδίκων

15 Η προσφεύγουσα φρονεί ότι το τμήμα προσφυγών προέβη σε εσφαλμένη εκτίμηση του κινδύνου συγχύσεως των σημάτων τα οποία αποτελούν αντικείμενο της διαφοράς.

16 Η προσφεύγουσα φρονεί ότι είναι εσφαλμένη η εκτίμηση στην οποία προέβη το τμήμα προσφυγών όσον αφορά τις διαφορές μεταξύ των σημάτων. Μολονότι είναι γεγονός ότι το προγενέστερο σήμα αποτελείται από το σύμπλεγμα γραμμάτων «CM» και από τη φράση «capital markets», η φράση αυτή δεν πρέπει, ωστόσο, να λαμβάνεται υπόψη, δεδομένου ότι πρόκειται για μια φράση η οποία αφορά γενικώς τις υπηρεσίες που προστατεύονται από το προγενέστερο σήμα.

17 Η προσφεύγουσα ισχυρίζεται, επίσης, ότι το αιτούμενο σήμα αναπαράγει το πλέον διακριτικό τμήμα του προγενέστερου σήματος, προκαλώντας με τον τρόπο αυτό κίνδυνο συγχύσεως, κυρίως όταν η διαφήμιση των επίμαχων υπηρεσιών έχει ηχητικό χαρακτήρα, οπότε, στην περίπτωση αυτή, η γραφιστική απεικόνιση και τα χρώματα στα οποία συνίστανται τα εν λόγω σήματα καθίστανται άνευ σημασίας.

18 Η προσφεύγουσα τονίζει τη σπουδαιότητα του ηχητικού στοιχείου επισημαίνοντας ότι κατισχύει του οπτικού στοιχείου του σήματος, λόγω της εκτάσεως που λαμβάνει στο εμπόριο η προφορική διάδοση των σημάτων μέσω της διαφημίσεως και των καταναλωτών που πραγματοποιούν αγορές. Η μεγάλη ηχητική ομοιότητα μεταξύ των αντιπαρατιθέμενων σημάτων δεν μπορεί να αγνοηθεί.

19 Η προσφεύγουσα αμφισβητεί τη σημασία που απέδωσε το τμήμα προσφυγών στα χρώματα και τη γραφιστική απεικόνιση των αντιπαρατιθέμενων σημάτων, τα οποία θεωρήθηκαν ως δευτερεύοντα σε σχέση με το ότι αμφότερα τα σημεία περιλαμβάνουν το σύμπλεγμα γραμμάτων «CM» και έχουν πανομοιότυπο ή παρεμφερές πεδίο εφαρμογής, στοιχείο που η προσφεύγουσα θεωρεί καθοριστικό για τη συνολική εντύπωση που διαμορφώνει ο καταναλωτής για τα οικεία σήματα και δύναται να προκαλέσει κίνδυνο συγχύσεως.

20 Η προσφεύγουσα παραπέμπει σε μια παλαιότερη απόφαση του Γραφείου, της 4ης Σεπτεμβρίου 2002, εκδοθείσα στο πλαίσιο της υποθέσεως R 223/2001-4, με την οποία το τέταρτο τμήμα προσφυγών έκρινε ότι το προγενέστερο σήμα και το σήμα «CM 1824» ήταν ασυμβίβαστα, διότι το σύμπλεγμα γραμμάτων «CM» αποτελούσε το κυρίαρχο στοιχείο αμφότερων των σημάτων, παρά τις διαφορές στη γραφιστική και σχηματική απεικόνισή τους και μολονότι το σύμπλεγμα γραμμάτων «CM» πλαισιωνόταν από άλλα στοιχεία. Το τμήμα προσφυγών επισήμανε, με την απόφαση αυτή, ότι η φράση «capital markets» αφορούσε όλες τις υπηρεσίες που προστάτευε το προγενέστερο σήμα και ότι οι καταναλωτές δεν θα την αντιλαμβάνονταν ως αναπόσπαστο τμήμα του σήματος. Ως εκ τούτου, το τμήμα προσφυγών έκρινε ότι η καταχώριση του εν λόγω σήματος προκαλούσε κίνδυνο συγχύσεως.

21 Όπως διατείνεται η προσφεύγουσα, κατά τη μεταφορά των κριτηρίων της εν λόγω αποφάσεως στην υπό κρίση υπόθεση, επιβάλλεται να τονιστεί η από ακουστικής απόψεως ομοιότητα του κυρίαρχου στοιχείου, ήτοι του συμπλέγματος γραμμάτων «CM», και η ομοιότητα του πεδίου εφαρμογής των αντιπαρατιθέμενων σημάτων, οι οποίες επιβεβαιώνουν την ύπαρξη κινδύνου συσχετισμού και συγχύσεως των εν λόγω σημάτων.

22 Το Γραφείο υποστηρίζει ότι το τμήμα προσφυγών δεν υπέπεσε σε πραγματική ή νομική πλάνη και εφάρμοσε ορθώς την κοινοτική νομοθεσία και νομολογία, όταν έκρινε ότι τα επίδικα σημεία δεν ήταν ούτε πανομοιότυπα ούτε παρεμφερή και ότι, ως εκ τούτου, δεν υφίστατο κίνδυνος συγχύσεως κατά την έννοια του άρθρου 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 40/94.

Εκτίμηση του Πρωτοδικείου

23 Σύμφωνα με το άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 40/94, κατόπιν ανακοπής του δικαούχου προγενέστερου σήματος, το σήμα του οποίου ζητείται η καταχώριση δεν γίνεται δεκτό εάν, λόγω του ταυτοσήμου του ή της ομοιότητας με το προγενέστερο σήμα και του ταυτοσήμου ή της ομοιότητας των προϊόντων ή υπηρεσιών που προσδιορίζουν τα δύο σήματα, υπάρχει κίνδυνος συγχύσεως του κοινού της εδαφικής περιοχής στην οποία απολαύει προστασίας το προγενέστερο σήμα.

24 Βάσει του άρθρου 8, παράγραφος 2, στοιχείο α', σημείο ii, του κανονισμού 40/94, ως προγενέστερα σήματα νοούνται τα καταχωρισμένα σε κράτος μέλος σήματα τα οποία έχουν κατατεθεί πριν από την ημερομηνία της αιτήσεως καταχωρίσεως κοινοτικού σήματος.

25 Εν προκειμένω, το προγενέστερο σήμα επί του οποίου στηρίχθηκε η ανακοπή προστατεύεται στη Ισπανία. Επομένως, προκειμένου να αποδειχθεί η ενδεχόμενη ύπαρξη κινδύνου συγχύσεως μεταξύ των αντιπαρατιθέμενων σημάτων, επιβάλλεται να συνεκτιμηθεί η άποψη του ενδιαφερόμενου κοινού στην Ισπανία.

26 Το Πρωτοδικείο χρησιμοποιεί, επί του ζητήματος αυτού, τον ορισμό του ενδιαφερόμενου κοινού στον οποίο προέβη το τμήμα προσφυγών. Το εν λόγω τμήμα ορθώς έκρινε ότι οι υπηρεσίες τις οποίες αφορούν τα σήματα που αποτελούν αντικείμενο της παρούσας διαφοράς απευθύνονται σε συγκεκριμένη κατηγορία ατόμων, η οποία περιλαμβάνει, αφενός, ειδικούς στον οικείο τομέα και, αφετέρου, άτομα που χρειάζονται επαγγελματικές συμβουλές επί οικονομικών, νομικών ή εμπορικών ζητημάτων, όπως, μεταξύ άλλων, πελάτες τραπεζών ή δικηγορικών γραφείων. Πρόκειται, συνεπώς, για μια κατηγορία χρηστών αρκετά ειδικευμένων ή ενημερωμένων. Επίσης, επιβάλλεται η επισήμανση ότι η προσφεύγουσα δεν αμφισβητεί αυτόν τον ορισμό.

27 Συνεπώς, πρέπει να γίνει δεκτό ότι ο κίνδυνος συγχύσεως πρέπει να εκτιμηθεί σε σχέση με ένα Ισπανό καταναλωτή ιδιαιτέρως προσεκτικό και ενημερωμένο.

28 Κατά πάγια νομολογία, ως κίνδυνος συγχύσεως νοείται ο κίνδυνος να δημιουργηθεί στο κοινό η πεποίθηση ότι τα επίδικα προϊόντα ή υπηρεσίες προέρχονται από την ίδια επιχείρηση ή, ενδεχομένως, από επιχειρήσεις κοινών οικονομικών συμφερόντων.

29 Κατά την ίδια νομολογία, ο κίνδυνος συγχύσεως πρέπει να εκτιμάται σφαιρικώς, με γνώμονα τον τρόπο με τον οποίο το ενδιαφερόμενο κοινό αντιλαμβάνεται τα επίδικα σημεία και τα επίδικα προϊόντα ή υπηρεσίες και λαμβανομένων υπόψη όλων των σχετικών παραγόντων της συγκεκριμένης περιπτώσεως και ιδίως της αλληλεξαρτήσεως μεταξύ της ομοιότητας των σημείων και της ομοιότητας των οικείων προϊόντων ή υπηρεσιών [βλ. απόφαση του Πρωτοδικείου της 9ης Ιουλίου 2003, Τ-162/01, Laboratorios RTB κατά ΓΕΕΑ — Giorgio Beverly Hills (GIORGIO BEVERLY HILLS), Συλλογή 2003, σ. II-2821, σκέψεις 31 έως 33, και την εκεί παρατιθέμενη νομολογία].

30 Καταρχάς, επιβάλλεται η επισήμανση ότι υφίσταται αναμφισβήτητα ομοιότητα μεταξύ των υπηρεσιών τις οποίες καλύπτουν τα επίδικα σήματα.

31 Υπό τις συνθήκες αυτές, η έκβαση της προσφυγής εξαρτάται από τον βαθμό ομοιότητας των επίδικων σημείων. Επομένως, επιβάλλεται να εξεταστεί, στη συνέχεια, αν ο βαθμός ομοιότητας μεταξύ των επίδικων σημείων είναι αρκετά υψηλός ώστε να μπορεί να διαπιστωθεί η ύπαρξη κινδύνου συγχύσεως μεταξύ των σημάτων.

32 Όπως προκύπτει από πάγια νομολογία, η συνολική εκτίμηση του κινδύνου συγχύσεως πρέπει, όσον αφορά την οπτική, φωνητική ή εννοιολογική ομοιότητα των αντιπαρατιθέμενων σημείων, να στηρίζεται στη συνολική εντύπωση που προκαλούν τα σημεία αυτά, λαμβανομένων υπόψη, μεταξύ άλλων, των διακριτικών και κυρίαρχων στοιχείων τους [βλ. απόφαση του Πρωτοδικείου της 14ης Οκτωβρίου 2003, T-292/01, Phillips-Van Heusen κατά ΓΕΕΑ — Pash Textilvertrieb und Einzelhandel (BASS), Συλλογή 2003, σ. II-4335, σκέψη 47, και την εκεί παρατιθέμενη νομολογία].

33 Επιβάλλεται, επομένως, η σύγκριση των αντιπαρατιθέμενων, εν προκειμένω, σημείων σε οπτικό, ακουστικό και εννοιολογικό επίπεδο.

34 Πρώτον, όσον αφορά τη σύγκριση των αντιπαρατιθέμενων σημάτων σε οπτικό επίπεδο, επιβάλλεται να υπομνησθεί ότι το τμήμα προσφυγών έκρινε ότι, στο προγενέστερο σήμα, το σημείο συνίστατο σε δύο στοιχεία, ήτοι, αφενός, στη φράση «capital markets», γραμμένη με τη συνήθη γραμματοσειρά σε μαύρο χρώμα και, αφετέρου, στα γράμματα «C» και «M», τοποθετημένα το ένα πάνω από το άλλο, ενώ το αιτούμενο σήμα συνίστατο μόνο στα γράμματα «C» και «M» σε συνήθη γραμματοσειρά, λευκού χρώματος, τοποθετημένα εντός τετραγώνου ερυθρού χρώματος επί του οποίου διαγράφεται μια κίτρινη γραμμή. Το τμήμα προσφυγών διαπίστωσε επίσης, με την προσβαλλόμενη απόφαση, ότι τα γράμματα «C» και «M» του αιτούμενου σήματος δεν βρίσκονταν το ένα πάνω από το άλλο, αλλά επί της ίδιας οριζόντιας σειράς, ότι απεικονίζονταν εντός ενός τετραγώνου έντονου χρώματος και ότι είχαν χρώμα λευκό, ενώ στο προγενέστερο σήμα τα γράμματα ήταν χρώματος μαύρου. Κατά το τμήμα προσφυγών, η οπτική εντύπωση που δημιουργούν τα δύο σήματα είναι εντελώς διαφορετική και η διαφορά αυτή εντείνεται από την παρουσία, στο προγενέστερο σήμα, της φράσεως «capital markets».

35 Επιβάλλεται, καταρχάς, η διαπίστωση ότι τα προβαλλόμενα εικονιστικά στοιχεία του αιτούμενου σήματος αποτελούν ιδιαίτερο σχηματικό σύνολο το οποίο διαφέρει από εκείνο του προγενέστερου σήματος. Συγκεκριμένα, όπως ορθώς επισήμανε το τμήμα προσφυγών, τα γράμματα «C» και «M» δεν βρίσκονται το ένα πάνω από το άλλο, αλλά επί της ίδιας οριζόντιας σειράς και στο εσωτερικό ενός πλαισίου έντονου χρώματος. Επίσης, έχουν λευκό χρώμα, ενώ στο προγενέστερο σήμα, τα γράμματα είναι χρώματος μαύρου.

36 Εξάλλου, η φράση «capital markets» είναι σημαντική για την οπτική αντίληψη του προγενέστερου σήματος, λαμβανομένου υπόψη ότι βρίσκεται στην αρχή του σήματος και στο πλέον περίοπτο σημείο. Για τον λόγο αυτό, η φράση αυτή καθίσταται αμέσως αντιληπτή.

37 Βεβαίως, η σπουδαιότητα της φράσεως «capital markets» μειώνεται από το ότι η εν λόγω φράση παραπέμπει συνειρμικώς στις υπηρεσίες που προστατεύει το προγενέστερο σήμα. Έτσι, το κυρίαρχο στοιχείο των δύο σημάτων, παρά τις διαφορές στη γραφιστική και σχηματική απεικόνισή τους, είναι το κοινό σύμπλεγμα γραμμάτων «CM». Από τη μειωμένη σπουδαιότητα της φράσεως «capital markets» μπορεί, ως εκ τούτου, να προκύψει ορισμένου βαθμού οπτική ομοιότητα μεταξύ των επίδικων σημάτων.

38 Ωστόσο, αυτή η οπτική ομοιότητα ασκεί ελάχιστη επιρροή. Συγκεκριμένα, σε καθένα από τα σημεία, το σύμπλεγμα γραμμάτων «CM» παρουσιάζεται με ανόμοια σύνθεση και με εντελώς διαφορετικά χρώματα και χαρακτήρες..

39 Από τις ανωτέρω σκέψεις προκύπτει ότι, μολονότι τα δύο σήματα περιλαμβάνουν ένα κοινό στοιχείο, το σύμπλεγμα γραμμάτων «CM», διαφέρουν σημαντικά από οπτικής απόψεως. Συνεπώς, όσον αφορά τη συνολική οπτική εντύπωση που δημιουργούν τα επίδικα σημεία, η ύπαρξη σε κάθε σημείο ιδιαίτερων χαρακτηριστικών στοιχείων διαφοροποιεί τα σημεία ως προς τη συνολική εικόνα τους.

40 Κατά συνέπεια, όπως ορθώς διαπίστωσε το τμήμα προσφυγών, τα επίδικα σημεία, εξεταζόμενα στο σύνολό τους, δεν είναι όμοια από οπτικής απόψεως.

41 Όσον αφορά, δεύτερον, τη σύγκριση σε ακουστικό επίπεδο, επιβάλλεται, καταρχάς, η υπενθύμιση ότι η προσφεύγουσα τονίζει τη σπουδαιότητα του ηχητικού στοιχείου, επισημαίνοντας ότι, όσον αφορά τη χρήση των σημάτων στην αγορά και στη διαφήμιση, το ηχητικό στοιχείο κατισχύει του οπτικού. Η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι η σημαντική ομοιότητα των αντιπαρατιθέμενων σημάτων σε ακουστικό επίπεδο δεν μπορεί να αγνοηθεί.

42 Επιβάλλεται η διαπίστωση ότι το τμήμα προσφυγών δεν προέβη σε εξειδικευμένη σύγκριση, από ακουστικής απόψεως, των επίδικων σημείων.

43 Συναφώς, επιβάλλεται εν γένει η επισήμανση ότι δύο σήματα είναι όμοια όταν, κατά την άποψη του ενδιαφερομένου κοινού, υπάρχει μια τουλάχιστον μερική ισότητα μεταξύ τους όσον αφορά μία ή περισσότερες ουσιώδεις πτυχές [αποφάσεις του Πρωτοδικείου της 23ης Οκτωβρίου 2002, T-6/01, Matratzen Concord κατά ΓΕΕΑ — Hukla Germany (MATRATZEN), Συλλογή 2002, σ. II-4335, σκέψη 30, και της 25ης Νοεμβρίου 2003, T-286/02, Oriental Kitchen κατά ΓΕΕΑ — Mou Dybfrost (KIAP MOU), Συλλογή 2003, σ. II-4953, σκέψη 38].

44 Εν προκειμένω, πρέπει να επισημανθεί ότι το σύμπλεγμα γραμμάτων «CM» αποτελεί συγχρόνως το λεκτικό στοιχείο του αιτούμενου σήματος και ένα από τα λεκτικά στοιχεία που συνθέτουν το προγενέστερο σήμα. Επομένως, πρέπει να γίνει δεκτό ότι το αιτούμενο σήμα ταυτίζεται, από ακουστικής απόψεως, με ένα από τα στοιχεία που συνθέτουν το προγενέστερο σήμα. Ωστόσο, κατά τη νομολογία, η διαπίστωση αυτή δεν αρκεί, αφ' εαυτής, για να γίνει δεκτό ότι τα δύο επίμαχα σήματα, εξεταζόμενα έκαστο στο σύνολό του, είναι όμοια (προπαρατεθείσα στη σκέψη 43 απόφαση MATRATZEN, σκέψη 31).

45 Συγκεκριμένα, όπως προαναφέρθηκε, η εκτίμηση της ομοιότητας δύο σημάτων πρέπει να στηρίζεται στη συνολική εντύπωση που προκαλούν τα σήματα, λαμβανομένων υπόψη, μεταξύ άλλων, των διακριτικών και κυρίαρχων στοιχείων τους (βλ., κατ' αναλογία, αποφάσεις του Δικαστηρίου της 11ης Νοεμβρίου 1997, C-251/95, SABEL, Συλλογή 1997, σ. I-6191, σκέψη 23, και της 22ας Ιουνίου 1999, C-342/97, Lloyd Schuhfabrik Meyer, Συλλογή 1999, σ. I-3819, σκέψη 25).

46 Κατά τη νομολογία, ένα σύνθετο σήμα μπορεί να θεωρηθεί παρόμοιο με άλλο σήμα, το οποίο είναι πανομοιότυπο ή παρεμφερές προς ένα από τα στοιχεία που αποτελούν το σύνθετο σήμα, μόνον αν το στοιχείο αυτό είναι το κυρίαρχο στοιχείο στη συνολική εντύπωση που προκαλεί το σύνθετο σήμα. Τούτο συμβαίνει οσάκις το συνθετικό στοιχείο μπορεί να κυριαρχεί, αφ' εαυτού, στην εικόνα του σήματος την οποία διατηρεί στη μνήμη του το ενδιαφερόμενο κοινό, οπότε όλα τα υπόλοιπα στοιχεία που αποτελούν το σήμα είναι αμελητέα από πλευράς της συνολικής εντυπώσεως που προκαλεί το εν λόγω σήμα (προπαρατεθείσα στη σκέψη 43 απόφαση MATRATZEN, σκέψη 33).

47 Η νομολογία διευκρίνισε ότι η προσέγγιση αυτή δεν σημαίνει ότι πρέπει να λαμβάνεται υπόψη μόνον ένα από τα στοιχεία που αποτελούν το σύνθετο σήμα και να συγκρίνεται με ένα άλλο σήμα. Αντιθέτως, η σύγκριση αυτή πρέπει να πραγματοποιείται μέσω της εξετάσεως των επίδικων σημάτων, έκαστο θεωρούμενο στο σύνολό του. Εντούτοις, τούτο δεν αποκλείει ότι στη συνολική εντύπωση που προκαλεί ένα σύνθετο σήμα στη μνήμη του ενδιαφερομένου κοινού μπορεί, υπό ορισμένες συνθήκες, να κυριαρχεί ένα ή περισσότερα από τα στοιχεία που το αποτελούν (προπαρατεθείσα στη σκέψη 43 απόφαση MATRATZEN, σκέψη 34).

48 Πρέπει να υπομνησθεί, περαιτέρω, ότι το ενδιαφερόμενο κοινό δεν αντιλαμβάνεται, εν γένει, ένα περιγραφικό στοιχείο το οποίο αποτελεί τμήμα σύνθετου σήματος ως το διακριτικό και κυρίαρχο στοιχείο της συνολικής εντυπώσεως που του προκαλεί το εν λόγω σύνθετο σήμα [βλ., υπό την έννοια αυτή, αποφάσεις του Πρωτοδικείου της 3ης Ιουλίου 2003, Τ-129/01, Alejandro κατά ΓΕΕΑ — Anheuser-Busch (BUDMEN), Συλλογή 2003, σ. II-2251, σκέψη 53, και της 6ης Ιουλίου 2004, Τ-117/02, Grupo El Prado Cervera κατά ΓΕΕΑ — Héritiers Debuschewitz (CHUFAFIT), Συλλογή 2004, σ. II-2073, σκέψη 51].

49 Εν προκειμένω, επιβάλλεται η διαπίστωση ότι η φράση «capital markets» παραπέμπει στις υπηρεσίες τις οποίες αφορά το προγενέστερο σήμα. Ως εκ τούτου, κυρίαρχο στοιχείο στο σήμα αυτό είναι το σύμπλεγμα γραμμάτων «CM».

50 Εφόσον το αιτούμενο σήμα είναι πανομοιότυπο, από ακουστικής απόψεως, με το κυρίαρχο στοιχείο του προγενέστερου σήματος, υφίσταται μεταξύ των επίδικων σημείων ομοιότητα σε ακουστικό επίπεδο.

51 Βεβαίως, επιβάλλεται η επισήμανση ότι, όπως υποστηρίζει το Γραφείο, τα επίδικα σήματα εμφανίζουν ορισμένες διαφορές από ακουστικής απόψεως. Συγκεκριμένα, αφενός, κατά τους ισπανικούς κανόνες προφοράς, το προγενέστερο σήμα αποτελείται από πέντε συλλαβές («ca-pi-tal-mar-kets») και δύο φωνήματα («ce-eme»), ενώ το αιτούμενο σήμα περιλαμβάνει μόνο δύο φωνήματα («ce-eme»). Αφετέρου, οι πέντε πρώτες συλλαβές («ca-pi-tal-mar-kets») του προγενέστερου σήματος παράγουν πολύ διαφορετικό ήχο από αυτόν που παράγουν τα φωνήματα από τα οποία αποτελείται το αιτούμενο σήμα.

52 Επιβάλλεται, πάντως, η διαπίστωση ότι οι διαφορές αυτές απορρέουν από το γεγονός ότι το αιτούμενο σήμα συνίσταται σε ένα σύνολο στοιχείων, ήτοι στο σύμπλεγμα γραμμάτων «CM» και στη φράση «capital markets». Συναφώς, πρέπει να υπομνησθεί ότι η φράση «capital markets» παραπέμπει συνειρμικώς στις υπηρεσίες που καλύπτονται από το προγενέστερο σήμα και, ως εκ τούτου, η σπουδαιότητά της ελαττώνεται.

53 Από τις ανωτέρω σκέψεις προκύπτει ότι τα επίδικα σημεία, εξεταζόμενα έκαστο στο σύνολό του, εμφανίζουν ορισμένου βαθμού ομοιότητα από ακουστικής απόψεως.

54 Τρίτον, όσον αφορά την εννοιολογική σύγκριση των επίδικων σημείων, επιβάλλεται η επισήμανση ότι η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι η φράση «capital markets» του προγενέστερου σήματος δεν πρέπει να ληφθεί υπόψη, δεδομένου ότι πρόκειται για μια φράση η οποία αφορά γενικώς τις υπηρεσίες που προστατεύονται από το εν λόγω σήμα.

55 Με την προσβαλλόμενη απόφαση, το τμήμα προσφυγών δεν προέβη σε σύγκριση των επίδικων σημείων σε εννοιολογικό επίπεδο. Ωστόσο, στο πλαίσιο της αναλύσεως του διακριτικού χαρακτήρα του προγενέστερου σήματος, επισήμανε ότι έπρεπε να αποδοθεί ιδιαίτερη σημασία στη φράση «capital markets», η οποία δεν λειτουργεί μόνον ως δηλωτική του τομέα στον οποίο δραστηριοποιείται η επιχείρηση, αλλά, επιπλέον, συμβάλλει, σε συνδυασμό με τα γράμματα «CM», στον προσδιορισμό της εμπορικής προελεύσεως των παρεχόμενων υπηρεσιών, οπότε ένας καταναλωτής, για να προσδιορίσει, να αναφέρει και να υπενθυμίσει το προγενέστερο σήμα θα χρησιμοποιήσει τη φράση «capital markets CM» και όχι μόνο το σύμπλεγμα γραμμάτων «CM».

56 Συναφώς, πρέπει, καταρχάς, να δοθεί έμφαση στο ότι κυρίαρχο στοιχείο του προγενέστερου σήματος είναι το σύμπλεγμα γραμμάτων «CM», διότι ο όρος «capital markets» παραπέμπει συνειρμικώς στις προστατευόμενες από το σήμα υπηρεσίες.

57 Ωστόσο, εν προκειμένω, παρά το γεγονός ότι η φράση «capital markets» δεν μπορεί να θεωρηθεί ως κυρίαρχο στοιχείο του προγενέστερου σήματος, επιβάλλεται να γίνει δεκτό, όπως διαπίστωσε το Γραφείο, ότι η φράση αυτή μπορεί να αποτελέσει κρίσιμο στοιχείο για την ανάλυση των επίδικων σημάτων σε εννοιολογικό επίπεδο.

58 Συγκεκριμένα, επιβάλλεται, πρώτον, η επισήμανση ότι, αν το ενδιαφερόμενο κοινό γνωρίζει την έννοια της φράσεως «capital markets», τα επίδικα σήματα θα του

φανούν διαφορετικά από εννοιολογικής απόψεως και, αν δεν γνωρίζει την έννοια της εν λόγω φράσεως, δεν θα εντοπίσει καμία ενδεχόμενη εννοιολογική συνάφεια μεταξύ τους, δεδομένου ότι κανένα από τα σήματα αυτά δεν θα έχει για το εν λόγω κοινό συγκεκριμένο σημασιολογικό περιεχόμενο.

59 Δεύτερον, το γεγονός ότι το κυρίαρχο στοιχείο του προγενέστερου σήματος, ήτοι το σύμπλεγμα γραμμάτων «CM», δεν έχει, αυτό καθαυτό, κανένα σημασιολογικό περιεχόμενο συνεπάγεται ότι η φράση «capital markets», μολονότι περιγράφει τις υπηρεσίες που καλύπτονται από το σήμα, αποκτά, από εννοιολογικής απόψεως, αυξημένη σημασία. Συναφώς, πρέπει να επισημανθεί, όπως διαπίστωσε το Γραφείο, ότι η φράση «capital markets», παραπέμποντας συνειρμικώς στις αγορές κεφαλαίων στα αγγλικά, μπορεί να συσχετισθεί από το οικείο κοινό με το στοιχείο που τη συνοδεύει, ήτοι το σύμπλεγμα γραμμάτων «CM». Η φράση «capital markets» δύναται, ως εκ τούτου, να προσδώσει σημασιολογική αξία στο σύμπλεγμα «CM», δίδοντάς του έννοια χρηματοοικονομικών αγορών. Αντιθέτως, το σύμπλεγμα γραμμάτων «CM» του αιτούμενου σήματος, αυτό καθαυτό, δεν έχει καταρχήν κανένα σημασιολογικό περιεχόμενο.

60 Επιβάλλεται, τρίτον, η επισήμανση ότι δεν πρέπει να αποκλειστεί εντελώς το ενδεχόμενο το ενδιαφερόμενο κοινό να συσχετίσει εννοιολογικώς το αιτούμενο σήμα με την επιχείρηση που παρέχει τις υπηρεσίες τις οποίες αφορά το σήμα, λαμβανομένου υπόψη ότι «CM» είναι η συντομογραφία της εμπορικής επωνυμίας της αιτούσας, της Caja de Ahorros de Murcia. Συναφώς, πρέπει να ληφθεί υπόψη ότι το ενδιαφερόμενο, εν προκειμένω, κοινό αποτελείται από ειδικευμένα στον οικείο τομέα άτομα, πρόκειται δηλαδή για ιδιαιτέρως προσεκτικό και ενημερωμένο κοινό.

61 Από τις σκέψεις αυτές προκύπτει ότι τα επίδικα σημεία δεν είναι όμοια από εννοιολογικής απόψεως.

62 Κατόπιν της ανωτέρω συγκρίσεως των αντιπαρατιθέμενων, εν προκειμένω, σημείων από οπτικής, ακουστικής και εννοιολογικής απόψεως, επιβάλλεται ακόμη να υπομνησθεί ότι από τη νομολογία του Δικαστηρίου προκύπτει ότι ο διακριτικός

χαρακτήρας που έχει το προγενέστερο σήμα, είτε προκύπτει από την ίδια του τη φύση είτε λόγω του ότι το σήμα αυτό είναι γνωστό στην αγορά, πρέπει να λαμβάνεται υπόψη για να εκτιμηθεί αν, ενδεχομένως, η ομοιότητα μεταξύ των προϊόντων ή υπηρεσιών που καλύπτονται από τα δύο σήματα είναι αρκετή για να δημιουργηθεί κίνδυνος συγχύσεως (βλ., κατ' αναλογία, αποφάσεις του Δικαστηρίου της 29ης Σεπτεμβρίου 1998, C-39/97, Canon, Συλλογή 1998, σ. I-5507, σκέψεις 18 και 24, και Lloyd Schuhfabrik Meyer, προπαρατεθείσα στη σκέψη 45, σκέψη 20). Επίσης, το Δικαστήριο έκρινε ότι, δεδομένου ότι ο κίνδυνος συγχύσεως είναι τόσο μεγαλύτερος όσο αποδεικνύεται σημαντικός ο διακριτικός χαρακτήρας του προγενεστέρου σήματος (βλ., κατ' αναλογία, προπαρατεθείσα στη σκέψη 45 απόφαση SABEL, σκέψη 24), τα σήματα που έχουν έντονο διακριτικό χαρακτήρα, είτε από τη φύση τους είτε λόγω του ότι είναι γνωστά στην αγορά, απολαύουν προστασίας μεγαλύτερης απ' ό,τι εκείνα των οποίων ο διακριτικός χαρακτήρας είναι ασθενέστερος (βλ., κατ' αναλογία, προπαρατεθείσα απόφαση Canon, σκέψη 18, και προπαρατεθείσα στη σκέψη 45 απόφαση Lloyd Schuhfabrik Meyer, σκέψη 20).

63 Συναφώς, επιβάλλεται η επισήμανση ότι η προσφεύγουσα δεν αμφισβητεί τις διαπιστώσεις στις οποίες προέβη το τμήμα προσφυγών με την προσβαλλόμενη απόφαση όσον αφορά τον διακριτικό χαρακτήρα του προγενέστερου σήματος. Πρέπει να υπομνησθεί ότι το τμήμα προσφυγών επισήμανε ότι συμφωνούσε με την εκτίμηση της αιτούσας ότι το προγενέστερο σήμα είχε μειωμένο διακριτικό χαρακτήρα.

64 Επομένως, πρέπει να γίνει δεκτό ότι το προγενέστερο σήμα δεν έχει έντονο διακριτικό χαρακτήρα.

65 Στο πλαίσιο της σφαιρικής εκτιμήσεως του κινδύνου συγχύσεως, πρέπει, συνεπώς, να ληφθεί υπόψη, όπως προκύπτει από τις ανωτέρω σκέψεις, ότι ο κίνδυνος συγχύσεως πρέπει να εκτιμηθεί σε σχέση με έναν Ισπανό καταναλωτή ιδιαιτέρως προσεκτικό και ενημερωμένο, ότι υφίσταται ομοιότητα μεταξύ των υπηρεσιών που καλύπτονται από τα επίδικα σήματα, ότι τα επίδικα σημεία δεν είναι όμοια ούτε από οπτικής ούτε από εννοιολογικής απόψεως, αλλά ότι υφίσταται μεταξύ των δύο σημάτων ορισμένου βαθμού ομοιότητα από ακουστικής απόψεως και, τέλος, ότι το προγενέστερο σήμα δεν έχει έντονο διακριτικό χαρακτήρα.

66 Λαμβανομένων υπόψη των ανωτέρω στοιχείων, επιβάλλεται η επισήμανση ότι ο βαθμός ομοιότητας μεταξύ των επίδικων σημάτων δεν είναι αρκετά υψηλός ώστε να μπορεί να γίνει δεκτό ότι υφίσταται κίνδυνος συγχύσεως των εν λόγω σημάτων. Συγκεκριμένα, χωρίς να είναι αναγκαία η εξέταση του επιχειρήματος της προσφεύγουσας που αντλείται από το ότι το ηχητικό στοιχείο του σήματος κατισχύει του οπτικού στοιχείου, αρκεί η διαπίστωση ότι, εν πάση περιπτώσει, οι οπτικές και εννοιολογικές διαφορές μεταξύ των επίδικων σημείων είναι ικανές, εν προκειμένω, να εξουδετερώσουν την προαναφερθείσα ακουστική ομοιότητα.

67 Υπέρ του συμπεράσματος αυτού συνηγορεί το γεγονός ότι το ενδιαφερόμενο κοινό είναι ιδιαιτέρως ειδικευμένο στον τομέα των οικείων υπηρεσιών και, ως εκ τούτου, μπορεί να επιδείξει υψηλό βαθμό προσοχής κατά την επιλογή των εν λόγω υπηρεσιών.

68 Τέλος, όσον αφορά τη φερόμενη διαφορετική πρακτική του Γραφείου ως προς τη λήψη αποφάσεων, επιβάλλεται να υπομνησθεί ότι η νομιμότητα των αποφάσεων των τμημάτων προσφυγών πρέπει να εκτιμάται αποκλειστικώς βάσει του κανονισμού 40/94, όπως έχει ερμηνευθεί από τον κοινοτικό δικαστή, και όχι βάσει μιας προηγούμενης πρακτικής του Γραφείου ως προς τη λήψη αποφάσεων (βλ. προπαρατεθείσα στη σκέψη 48 απόφαση CHUFAFIT, σκέψη 57, και την εκεί παρατιθέμενη νομολογία). Συνεπώς, το επιχείρημα που αντλείται από ενδεχόμενη διάσταση μεταξύ της προσβαλλόμενης αποφάσεως και της αποφάσεως του τετάρτου τμήματος προσφυγών του Γραφείου στην υπόθεση R 223/2001-4 είναι άνευ σημασίας και δεν μπορεί να γίνει δεκτό.

69 Λαμβανομένων υπόψη των προεκτεθέντων, το τμήμα προσφυγών ορθώς έκρινε ότι δεν υφίστατο κίνδυνος συγχύσεως μεταξύ των επίδικων σημάτων.

70 Συνεπώς, η προσφυγή πρέπει να απορριφθεί.

Επί των δικαστικών εξόδων

71 Κατά το άρθρο 87, παράγραφος 2, του Κανονισμού Διαδικασίας του Πρωτοδικείου, ο ηττηθείς διάδικος καταδικάζεται στα δικαστικά έξοδα εφόσον υπήρχε σχετικό αίτημα. Δεδομένου ότι η προσφεύγουσα ηττήθηκε, πρέπει να καταδικαστεί στα δικαστικά έξοδα, σύμφωνα με τα αιτήματα του Γραφείου.

Για τους λόγους αυτούς,

ΤΟ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ (τρίτο τμήμα)

αποφασίζει:

1) Απορρίπτει την προσφυγή.

2) Καταδικάζει την προσφεύγουσα στα δικαστικά έξοδα.

Jaeger Tiili Czúcz

Δημοσιεύθηκε σε δημόσια συνεδρίαση στο Λουξεμβούργο στις 11 Μαΐου 2005.

Ο Γραμματέας

H. Jung

Ο Πρόεδρος

M. Jaeger